

Volum coordonat de
Ileana Iancu • Mina-Maria Rusu

LUMEA DIN METAFORA MEA

- antologie de poezie cu formă fixă -
(creații ale elevilor)

Cuprins

Candoarea mugurelui / 5

În loc de prefață
O poartă deschisă creatorului
din adâncul ființei tale / 7

Jurnal de cenaclu / 11

CALIGRAMĂ / 13

HAIKU / 37

ACROSTIH / 55

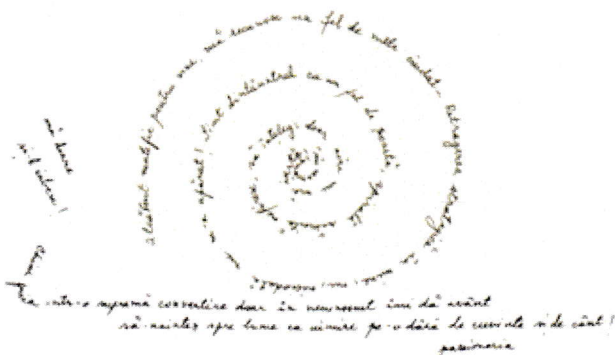
De ce poezia cu formă fixă? / 81

Din culisele atelierului de creație / 83

Guillaume Apollinaire, *Calul*

Caligrama este un poem în care dispoziția grafică în pagină a cuvintelor formează un desen având legătură cu tema textului. Denumirea acestei specii, caracterizate prin sincretismul picto-poetic, provine din contracția cuvintelor „caligrafie” și „ideogramă”.

Passionaria Stoicescu, *Caligramelecul*

De Ziua Apei

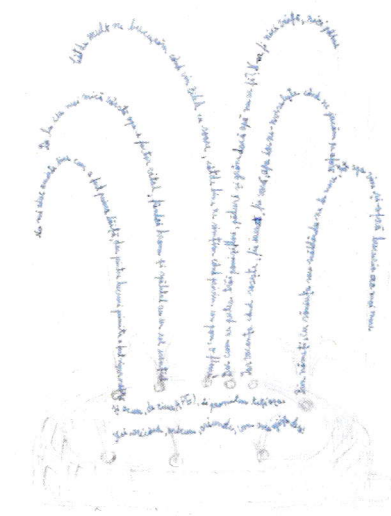
Nu-mi aduc aminte bine
Cum a fost prima băiță,
Dar, printre darurile primite,
A fost sigur o cădiță!

De la cea mai mică vârstă,
Apa e factor vital,
Fiindcă hrana și spălatul
Au un rol esențial.

Cât de mult ne bucurăm
Când vin zilele cu soare!
Cât de bine ne simțim
Când privim un pom, o floare!

Dar cum ar putea trăi
Pomi și flori, păduri și grâne,
Dacă apă nu ar fi?
N-ar fi nici viață, nici pâine!

Iar vacanța când sosește,
Fie iarnă, fie vară,
Apa iar ne-nvesește,
Când ne tot jucăm pe-afară.

Prin nămeți, cu săniuța,
Sau scaldându-ne în mare,
Tot apa ne dăruiește
Bucuria cea mai mare!

Și acum, de Ziua Apei,
Îi promitem toți așa:
Noi, oricând, oricum, oriunde,
Vom avea grijă de ea!

Zborul

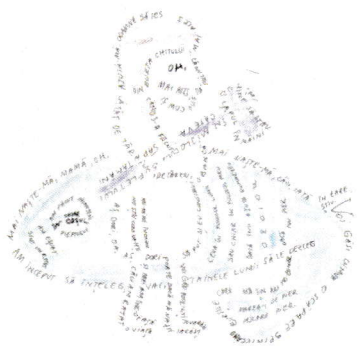
Sunt un fluture venit din amintire,
Un gând ascuns într-o clepsidră,
Cernind încet nisipul care
Măsoară clipa ce s-a scurs,
Din est, pe-a timpului cărare,
Irreversibil spre apus...

Albert Avramescu, Colegiul Național
„Tudor Vladimirescu”, Târgu-Jiu

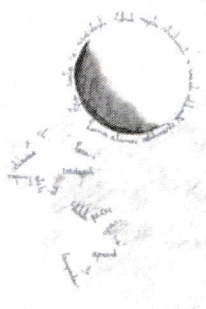
Iona și balena

Ajută-mă, Doamne, să ies
din burta chitului,
Oh, mai ales că nu știu când
s-a făcut atât de târziu!
Îmi vine să stau cu capul în
mâini,
În mijlocul sufletului, câteva
săptămâni...
Mai naște-mă, mamă, mai naște-mă, căci
Am început să înțeleg, vai, tainele lumii să le dezleg! (...)

Soarele, luna și stelele

Despre soare, lună, stele
Scriu în versurile mele.
Când soarele strălucește,
Atunci luna odihnește
Și ceru-i văduvit de stele,
Fiindcă odihnesc și ele.
Apoi roata se-nvârtește:
Astrul nopții strălucește,
Iară soarele-odihnește.
Stelele pe boltă-apar,
Se aprind în lampadar:
Sub feericul ei cer,
Noaptea este un mister!

Mario Căpriță-Bodescu, Colegiul Național
„Tudor Vladimirescu”, Târgu-Jiu

Metamorfoză

Noi am fost dintotdeauna simbolul libertății de mișcare,
De zbor, de cufundare în marea de azur.
Moi ne sunt aripile de îngeri,
Însetați de lumină sunt ochii noștri.
Suntem liberi și neprihăniți.

La facerea lumii, noi am fost cei mai buni și mai frumoși
dintre muritori

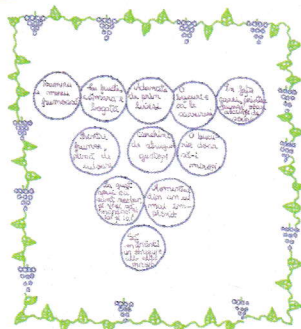
Și nu ne aducem aminte cine ne-a aruncat în apele colorate
ale curcubeului.

Știm doar că am căzut, într-o ploaie binecuvântată,
Peste câmpiile pline de flori.

**Larisa Cioban Timofi, Școala Gimnazială
Poieni, județul Suceava**

Doezie despre strugure

Toamna e mereu bogată,
Cu fructe cămara e încărcată -
Adunate de prin livezi,
E-o bucurie să le savurezi!

În fața casei, stau ascunși de soare,
Printre frunze pline de culoare,
Ciorchini de struguri gustoși -
E o bucurie să-i miroși!

La gust spui că sunt nectar
Și te-ai înfrupta iar și iar..
Momentul din an cel mai împlinit:
Să mănânci un strugure alb, altul înroșit!

**Cristiana Comnea, Liceul Greco-Catolic
„Timotei Cipariu”, București**

Masca inimii

Omul a vorbi nu poate
De ce-n suflet i se zbate,
Dar o mască ce și-o pune
Îi ascunde orice-ar spune.

Diferit de ești văzut,
Chinul iată c-a-nceput -
Suferința ce o porți
O închizi cu nouă roți. (...)

Plângi, te lupți cu tine însuși,
Cu durere-adânc în piept,

